

Csutorás Nemzetközi Népzenei és Néptánc Tábor
2019
Örkény

Reggeli közös éneklés

hétfő – Tóth Dorottya – Jobbágytelke (Nyárádmente)

Jobbágytelkén nevelkedtem, jaj de hamis legény lettem,
Jobbágytelki legényeknek leány kéne szegényeknek.

Zöld fuszulyka kunkorodik, Balla Anti házasodik,
Azt se tudja, kit vegyen el, Kondor Marit repíti el.

Nézz ki, Anti, ablakodon, ki jár kerek udvarodon,
Kondor Mari köntösösön, tied lesz az örökösön.

Addig megyek, addig járok, míg szeretőre találok,
Ha szeretőre találok, rögtön meg is házasodok.

Elmentem a kútra vizet meríteni, odajött egy bús gerlice csacsogni,
Körme között hozott egy kis újságot, hogy mind elvitték az ifijúságot.

Sok szegény kislánynak szeme könnyezik, mikor a babáját felöltöztetik,
Sok szegény kislánynak szeme könnyezik, mikor a babáját felöltöztetik.

kedd – Széles András – Nagyecsed (Szatmár) Szűcs Gábor dalai

Édesapámnak az édesapjának a nagyapjának a deli fiának a lova bal első lábán a
patkószeg de fényes, az ecsedi bíró lyánya de kényes!
Vállig érő göndör haja levágva, de szeretnék véle menni a bálba!

Ha felveszem görbe szárú, kajkós szárú botomat, a csárdába elkurjantom magamat:
Takarodjon mindenki a csárdából, mer én vagyok az ari gulyás bojtárja!

De sok falut, de sok várost bejártam, de sok üres istállóra tanáltam,
Nem találtam alám való paripát, elloptam a komiszáros pej lovát.

A más éjjel megszökött vagy hat csikó, megveretett érte a szolgabíró,
Megveretett, mellettem állt angyalom, árva fejem a vállára lehajtom.

Esik eső, nagy sár van a faluban, meglátszik a lopott lúnak a nyoma.
Gyere, rózsám, takargasd bé a nyomát, így is, úgy is terád költöm az árát!

Hát azután merre hajtsuk a csikót, kinek fején kötőféke sosem volt,
Majd elhajtjuk, amerre a (fényes) nap lejár, arra tudom, a gazdája sosem jár.

Zörög az akácfa levél, mert hidegen fújja ja szél,
Ugyan, babám, hová lettél, már két este el nem jöttél?
Jöttem vón, nem lehetett, az eső nagyon esett, az anyám nem eresztett.

Elmentem én éccakára egy szép kislyány ablakára,
Csak azt hányja a szememre, hogy hun jártam a más este.
Ne kérdezz, csak eressz be, idejöttem a helyedbe, gyere, ülj az ölembel!

szerda – Birinyi József – (Alföld)

Budapesti börtön vasas kapuja, vasrostéllyal van az ajtó bezárva.
Vasas kapu, hulljon le rólad a zár, leszek én még valaha szabad madár!

Magam vagyok egy karámba bezárva, hallgatom az óraütést sorjába,
Még az sincsen, kihez szóljak, s beszéljek, olyan vagyok, mint egy néma, csak nézek.

(Tiszacsege)

Azt hittem, hogy nem kellek katonának, gondját viselem az édesanyámnak,
De már látom, katonának kell menni, Ferenc Jóska csákóját kell viselni.

Édesanyám gyöngén nevelt engemet, mégse tuja az én bús életemet,
Mert ha tudná az én bús életemet, éjjel-nappal sirathatna engemet!

Az egyesbe de kemények az ágyak, nem olyan, mint, kis angyalom, tenálad,
Két szál deszka fejem alja, párnája, rossz köpönyeg takarózó subája.

(Szentés) Pátria felvétel

Eltörött a mázas csésze, ányomasszony megver érte,
Ne bántson, kend ányomasszony, majd veszünk még a vásáron.

Ányomasszony kutyát lopott, abból dudát csináltatott,
Süsse meg, kend ányomasszony, hisz még morog, mikor fújom.

(Dél-Alföld, Kádár Ferenc, dudanóta)

csütörtök – Tóth Dorottya – Marosmagyaró (Marosszék)

Bóg a bárány az erdőben, trallalalalalala, sír a kislány az kertjében, lalalajla.
Siratja a koszorúját,... elhullatta a virágját,...

Ne sirasd a koszorúdat,... kötök én még olyanokat,...
Kössed, babám, százezeret,... úgyse leszek leány többet,...

S a pántlika könnyű gúnya,... mer azt a szél könnyen fújja,...
A főkötő nehéz ruha,... mer azt a bú nyomdogálja,...

Édesnyám, ne sirasson,... elvesztettem lányságomat,...
Mer én leány nem lehetek,... páros életet kell éljek,...

Tisza partján mandulafa tövében sír a kislány a babája ölében.
Ne sírj, kislány, katona ja szeretőd, fiatal vagy elvársz/várhatsz három esztendő.

Tisza partján mandulafa virágzik, mandulája vízbe jesik, s elázik,
Kiveszem a mandulát, megszáraztom, mégis csak a tied leszek, galambom!

péntek – Kanczel József, Biborka és Csenge, Simon Évike – (Hajdúság)

Este későn ragyognak a csillagok, béreslegény a faluban csavarog.
Olyan szépen mondja egy barna lánynak, adj egy csókot, mert meghalok utánad.

Béreslegény, hova hajtod az ökröd, talán bizony kis kertembe bekötöd?
Oda bizony, béreslegény, nem kötöd, gyenge a rozmaring ága, letöröd.

Búza, búza, de szép tábla búza, ráhajlik a ladányi nagy útra,
A ladányi legények aratják, babájukkal marékba rakatják.

Búza, búza, de szép tábla búza, közepébe három tearózsa,
Aki azt a búzát learatja, azé lesz a három tearózsa.

Szárnya, szárnya, szárnya a madárnak, jó dolga van a ladányi leánynak.
Mer a kislány befonja a haját, bálba megyen, kimulatja magát.

Árpa, árpa, de rövid a szára, közepében van egy rezgő nyárfa,
Rezgő nyárfa válik a levelétől, én is válok a régi szeretőmtől.

Lekaszálták a réten az árpát, a kertembe rakják az asztagját.
Tetejére rászállott egy csóka, szőke/barna legény kaptott a csókra.